

Shmini Aleph

[Leviticus]

(9)15:He presented the people's offering, and took the goat of the sin-offering which was for the people, and slaughtered it, and performed the sin-offering ritual with it, as the first.

16:He presented the burnt-offering, and offered it according to the law.

17:He presented the meal-offering, and filled his hand therefrom, and burnt it on the altar, besides the burnt-offering of the morning.

18:He slaughtered also the ox and the ram, the sacrifice of the peace-offering, which was for the people: and Aharon's sons delivered to him the blood, which he sprinkled on the altar round about,

19:and the fat of the ox and of the ram, the fat tail, and that which covers [the innards], and the kidneys, and the cover of the liver:
20:and they put the fat on the breasts, and he burnt the fat on the altar:

21:and the breasts and the right thigh Aharon waved for a wave-offering before the LORD; as Moshe commanded.

22:Aharon lifted up his hands toward the people, and blessed them; and he came down from offering the sin-offering, and the burnt-offering, and the peace-offering.

23:Moshe and Aharon went into the Tent of Meeting, and came out, and blessed the people: and the glory of the LORD appeared to all the people.

24:There came forth fire from before the LORD, and consumed on the altar the burnt-offering and the fat: and when all the people saw it, they shouted, and fell on their faces.

(10)1:Nadav and Avihu, the sons of Aharon, took each of them his fire pan, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before the LORD, which He had not commanded them.

2:There came forth fire from before the LORD, and devoured them, and they died before the LORD.

3:Then Moshe said to Aharon, This is it what the LORD spoke, saying, I will be sanctified in those near to Me, and before all the people I will be glorified. Aharon held his peace.

וַיִּקְרָב¹⁵ (9)

אֶת קָרְבַּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לָעֵם וַיִּשְׁחָטְהוּ וַיַּחַטְּאֵהוּ כַּרְאֲשׁוֹן: ¹⁶וַיִּקְרַב אֶת־
הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט: ¹⁷וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא
כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד עַל־ת הַבֶּקָר:
וַיִּשְׁחָט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאֵיל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לָעֵם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֲלָיו וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹⁹וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאֵיל
הָאֵלִיָּה וְהַמְּכֶסֶה וְהַכְּלִית וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד: ²⁰וַיִּשְׂימוּ
אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ:
²¹וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׂוֹק הַיְמִין הַגָּיֵף אַהֲרֹן תְּנוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה: ²²וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־יָדָיו

יָדָיו

אֶל־הָעֵם וַיְבָרְכֵם וַיִּרְד וּמַעֲשֵׂת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה
וְהַשְּׁלָמִים: ²³וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אֱהֱל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ
וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעֵם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם:

²⁴וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־
הָעֹלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל־
פְּנֵיהֶם: ¹⁰וַיִּקְחוּ בְנֵי־אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ

מִחֶתְתּוֹ

וַיִּתְּנוּ בָהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עָלֶיהָ קִטְרֵת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי
יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֲתֶם: ²וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי
יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתֶם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי יְהוָה: ³וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

4: Moshe called Mishael and Eltzaphan, the sons of Uzziel the uncle of Aharon, and said to them, Draw near, carry your brothers from before the sanctuary out of the camp.

5: So they drew near, and carried them with their coats out of the camp, as Moshe had said.

6: Moshe said to Aharon, and to Elazar and to Ithamar, his sons, Don't let the hair of your heads go loose, neither tear your clothes; that you don't die, and that He not be angry with all the congregation: but let your brothers, the whole house of Yisrael, bewail the burning which the LORD has kindled.

7: You shall not go out from the door of the Tent of Meeting, lest you die; for the anointing oil of the LORD is on you. They did according to the word of Moshe.

אֶל-אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה | לֵאמֹר בְּקִרְבֵי
אֶקְדֹשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעַם אֶכְבֵּד וַיְדַם אַהֲרֹן: וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי-
הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׂאֵם בְּכַתְּנֹתָם
אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-אַהֲרֹן וְלְאֶלְעָזָר וְלִאִיתָמָר | בְּנָיו רַאשֵׁיכֶם אֶל-
תִּפְרְעוּ | וּבְגְדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל-
הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת-
הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא תֵצְאוּ פֶן-תִּמְתּוּ כִּי-שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עַלֵיכֶם
וַיַּעֲשׂוּ כַדְבָר מֹשֶׁה:

Shmini Aleph

[Leviticus]

(9)15:He presented the people's offering, and took the goat of the sin-offering which was for the people, and slaughtered it, and performed the sin-offering ritual with it, as the first.

וַיִּקְרָב¹⁵⁽⁹⁾

אֶת קָרְבַּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר

16:He presented the burnt-offering, and offered it according to the law.

לָעֵם וַיִּשְׁחֲטֵהוּ וַיַּחַטְּאֵהוּ כְּרֹאשׁוֹן: אֶת־

17:He presented the meal-offering, and filled his hand therefrom, and burnt it on the altar, besides the burnt-offering of the morning.

הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט: וַיִּקְרַב¹⁷ אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא

כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד עֲלֵת הַבֶּקָר:

18:He slaughtered also the ox and the ram, the sacrifice of the peace-offering, which was for the people: and Aharon's sons delivered to him the blood, which he sprinkled on the altar round about,

וַיִּשְׁחַט¹⁸ אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאֵיל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר

לָעֵם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־

הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאֵיל

19:and the fat of the ox and of the ram, the fat tail, and that which covers [the innards], and the kidneys, and the cover of the liver:
20:and they put the fat on the breasts, and he burnt the fat on the altar:

הָאֵלִיָּה וְהַמְּכֶסֶה וְהַכְּלִית וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד: וַיִּשְׂיֻמוּ

אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבְּחָה:

21:and the breasts and the right thigh Aharon waved for a wave-offering before the LORD; as Moshe commanded.

וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיְמִין הַנֶּיֶף אַהֲרֹן תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה: וַיִּשָּׂא²² אַהֲרֹן אֶת־יָדָיו

22:Aharon lifted up his hands toward the people, and blessed them; and he came down from offering the sin-offering, and the burnt-offering, and the peace-offering.

אֶל־הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֵד מִעֲשֵׂת הַחַטָּאת וְהָעֵלָה

23:Moshe and Aharon went into the Tent of Meeting, and came out, and blessed the people: and the glory of the LORD appeared to all the people.

וְהַשְּׁלָמִים: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אֵהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ

וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם:

24:There came forth fire from before the LORD, and consumed on the altar the burnt-offering and the fat: and when all the people saw it, they shouted, and fell on their faces.

וַתֵּצֵא²⁴ אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־

הָעֵלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּרְנוּ וַיִּפְּלוּ עַל־

(10)1:Nadav and Avihu, the sons of Aharon, took each of them his fire pan, and put fire therein, and laid incense thereon, and offered strange fire before the LORD, which He had not commanded them.

פְּנֵיהֶם: וַיִּקְחוּ¹⁽¹⁰⁾ בְנֵי־אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ

מַחֲתָתוֹ

2:There came forth fire from before the LORD, and devoured them, and they died before the LORD.

וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אֵשׁ וַיִּשְׂיֻמוּ עָלֶיהָ קִטְרֵת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי

יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי

3:Then Moshe said to Aharon, This is it what the LORD spoke, saying, I will be sanctified in those near to Me, and before all the people I will be glorified. Aharon held his peace.

יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

4: Moshe called Mishael and Eltzaphan, the sons of Uzziel the uncle of Aharon, and said to them, Draw near, carry your brothers from before the sanctuary out of the camp.

5: So they drew near, and carried them with their coats out of the camp, as Moshe had said.

6: Moshe said to Aharon, and to Elazar and to Ithamar, his sons, Don't let the hair of your heads go loose, neither tear your clothes; that you don't die, and that He not be angry with all the congregation: but let your brothers, the whole house of Yisrael, bewail the burning which the LORD has kindled.

7: You shall not go out from the door of the Tent of Meeting, lest you die; for the anointing oil of the LORD is on you. They did according to the word of Moshe.

אֶל-אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה | לֵאמֹר בְּקִרְבֵי
אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעַם אֶכְבֵּד וַיִּדְּם אַהֲרֹן: ⁴ וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי-
הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה: ⁵ וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׂאֻם בְּכַתְנֵיהֶם
אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: ⁶ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-אַהֲרֹן וְלְעֶזְרָא וְלִיִּתְמָר | בְּנָיו רַאשֵׁיכֶם אֶל-
תִּפְרְעוּ | וּבְגְדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל-
הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת-
הַשָּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: ⁷ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא תֵצְאוּ פֶן-תִּמְתּוּ כִּי-שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עָלֵיכֶם
וַיַּעֲשׂוּ כַּדְּבַר מֹשֶׁה:

וַיִּקְרַב⁹_{1:15}

אֶת קָרְבַּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת־שֶׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר
 לָעֵם וַיִּשְׁחֲטֵהוּ וַיַּחֲטֹאֵהוּ כַּרְאֲשׁוֹן׃ וַיִּקְרַב אֶת־
 הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיִּקְרַב¹⁷ אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּמְלֵא
 כַּפּוֹ מִמִּנָּה וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד עַל־תֵּת הַבִּקְרָה׃
 וַיִּשְׁחֹט¹⁸ אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאֵיל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
 לָעֵם וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֹהֶלן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאֵיל
 הָאֵלִיָּה וְהַמִּכֶּסֶה וְהַכֹּלִית וְיִתְּרֵת הַכֶּבֶד׃ וַיִּשְׂיִמוּ²⁰
 אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ׃
²¹ וְאֵת הַחֲזוֹת וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין הַנִּיף אֹהֶלן תְּנוּפָה
 לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא²² אֹהֶלן אֶת־יָדָיו
 אֶל־הָעֵם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֵשֶׂת הַחֲטָאת וְהָעֵלָה
 וְהַשְּׁלָמִים׃ וַיָּבֵא²³ מֹשֶׁה וְאֹהֶלן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ
 וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעֵם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵם׃

וּתְצֵא²⁴ אִשׁ מִלְּפָנַי יְהוָה וּתְאָכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-
הָעֹלָה וְאֶת-הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל-
פְּנֵיהֶם: [הַרְוֵנוּ] וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֱהֲרֹן נֹדֵב וְאָבִיהוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ
וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אִשׁ וַיִּשְׁימוּ עָלֶיהָ קָטֹרֶת וַיִּקְרִיבוּ לְפָנַי
יְהוָה אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אַתֶּם: ²וּתְצֵא אִשׁ מִלְּפָנַי
יְהוָה וּתְאָכַל אוֹתָם וַיִּמְתּוּ לְפָנַי יְהוָה: ³וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-אֱהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה | לֵאמֹר בְּקִרְבֵי
אֶקְדֹּשׁ וְעַל-פָּנַי כָּל-הָעָם אֶכְבֵּד וַיִּדְּם אֱהֲרֹן: [וַיִּקְרָא] ⁴וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיָּאֵל הַד אֱהֲרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֲחֵיכֶם מֵאֵת פָּנַי-
הַקְּדֹשׁ אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה: ⁵וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּנֹתָם
אֶל-מַחוּץ לְמַחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: [מִפְּתַח] ⁶וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-אֱהֲרֹן וּלְאֶלְעָזָר וּלְאִיתָמָר | בָּנָיו רַאשֵׁיכֶם אֶל-
תִּפְרְעוּ | וּבְגַדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמְתּוּ וְעַל כָּל-
הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת-
הַשָּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: ⁷וּמִפְּתַח אֱהֵל מוֹעֵד

לֹא תִצְאוּ פֶּן־תִּמְתּוּ כִּי־שָׁמַן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם
וַיַּעֲשׂוּ כַדְבָּר מִשָּׁה:

ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר הזטאת אשר
לעם וישחטו ויזטאו כראשון ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט ויקרב את המזזה וימלא
כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר
וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על
המזבח סביב ואת הזלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד וישעמו
את הזלבים על הזזות ויקטר הזלבים המזבחה
ואת הזזות ואת שוק הימין הגוף אהרן תגופה
לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידו
אל העם ויברכם וירד מעשת הזטאת והעלה
והשלמים ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו
ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם

וּתְצַא אֵשׁ מִלֶּפְנֵי יְהוָה וּתֹאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת
הָעֹלָה וְאֶת הַזֹּחֵלְבִים וְיִרָא כָּל הָעַם וְיִרְגְּזוּ וְיִפְּלוּ עַל
פְּנֵיהֶם וְיִקְחוּ בְנֵי אֶהֱרֹן גִּדּוּב וְאֲבִיהוּא אִישׁ מִזִּזְתּוֹ
וְיִתְּנוּ בַהֶן אֵשׁ וְיִשְׂיִמוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת וְיִקְרִיבוּ לִפְנֵי
יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֶתֶּם וּתְצַא אֵשׁ מִלֶּפְנֵי
יְהוָה וּתֹאכַל אוֹתֶם וְיָמָתוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אֶהֱרֹן הוּא אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבֵי
אֶקְדֹּשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעַם אֶכְבֹּד וַיְדַם אֶהֱרֹן וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיָּאֵל דָּד אֶהֱרֹן
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ עִמָּנוּ אֶת אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי
הַקֹּדֶשׁ אֶל מִזְוִיָּן לְמִזְחָה וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֻם בְּכַתְּלֹתָם
אֶל מִזְוִיָּן לְמִזְחָה כְּאֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אֶהֱרֹן וְלֹאֲלֵעֶזֶר וְלֹאֲיִתְמָר בְּנֵי רֵאשִׁיכֶם אֲלֵ
תִפְרְעוּ וּבְגָדֵיכֶם לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תָמָתוּ וְעַל כָּל
הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יָבֹכוּ אֶת
הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה וּמִפְתּוֹחַ אֹהֶל מוֹעֵד

לא תצאו פן תמתו כי עבמן משוזת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה